

Павленко Марина Степанівна

Біографія

Народилася 30 березня 1973 року на Львівщині у родині вчителів.

Дитинство пройшло на рідній для батьків Черкащині. Там же закінчила Уманський державний педагогічний іститут (нині університет) імені П. Тичини. Після кількох років учителювання стає у ньому викладачем. Кандидат педагогічних наук, доцент.

Лауреат більше десятка всеукраїнських і міжнародних літературних конкурсів, таких, як тім "Гранослова", "Смолоскип", "Коронація слова".

Автор поетичних збірок "Бузкові зошити" (1997) та "Чар-папороть" (2002); збірки "дорослих" оповідань "Як дожити до ста" (2004); повісті-казки "Домовичок з палітрою" (2001), казок "Півтора бажання" (2004), дитячої повісті "Русалонька із 7-В, або Прокляття роду Кулаківських" (2005); монографії "Тичининська формула українського патріотизму" (2002), методичних рекомендацій "У країні Лісових Дзвіночків"(2002). Упорядник спогадів про Павла Тичину "З любов'ю і болем" (2005).

Член Національної спілки письменників України.

Лауреат літературної премії "Благовіст", недержавної українсько-німецької премії імені О. Гончара й літературної премії імені М. Чабанівського.

Упорядник спогадів про Павла Тичину "З любов'ю і болем" (2005). Має багато публікацій у періодичній пресі, мистецьких часописах ("Березіль", "Кальміус", "Дзвін", в тім числі у тих, що видаються за кордоном: вірменському – "Гарун", в італійському – "Артекультура", в німецькій "Соборності"), альманахах та колективних збірниках.

З 1997 року член Національної Спілки письменників України.

Основні твори:

книжки поезій: "Бузкові зошити" (1997), "Чар-папороть" (2002), "Душа осики" (2006) книжки "дорослих" оповідань "Як дожити до ста" (2004), удостоєної Міжнародної недержавної україно-німецької премії імені Олеся Гончараромани для підлітків "Русалонька із 7-В або Прокляття роду Кулаківських" (2005) (ця книжка разом зі збіркою "Як дожити до ста" удостоєна премії ім. Михайла Чабанівського 2006 року) й "Русалонька із 7-В та Загублений у часі" (2007) книги казки "Півтора бажання (Казки старої Ялосоветиної скрині)" (2007) та "Домовичок із палітрою" (2007)

Почуто від автора:

"Література для мене – це життя. Писати почала, відколи себе пам'ятаю. Мабуть, разом із малюванням, яке теж дуже любила. У власній творчості прагну поєднати багато складників, досягнути максимальної динамічності та ємкості сюжету, легкості й образності мови, правдивості, життєвості відображення, свіжості образів тощо. Хто зна, можливо, колись це і вдасться? Чим є для мене дитяча література? "Не відокремлюю дитячої літератури від

"дорослої". Дитиною зображала з ляльками велику маму, зараз – дитячому прагну якогось вигаданого загадкового і захищеного світу – де та лінія, котра визначає межу між дитинством і дорослістю в кожній людині? В моїй першій книжці поезій дуже багато "дитячого", але ніхто не називав "Бузкових зошитів" літературою для дітей. І навпаки, в "Домовичкові з палітрою" та казках "Півтора бажання" не лише немає "дитячого сюсюкання", а й дуже багато прагматизму, іронії та інших симптомів дорослого буття (не кажу вже про кохання без якого дитяча казка – не казка!). Та й зараз у моїй голові мирно вкладаються-уживаються цілком різношерстні сюжети дитячих і дорослих творів. Інша річ, що частіше – прозових, поезія справді неохоче прощає мені зраду. Хоча, якщо не те пішло, між власною поезією і прозою істотної різниці теж не вбачаю".